

AŞK

"Hazret-i Sultanım,

Yüzümü yere koyup kutsal ayağınızın bastığı toprağı öptükten sonra, benim devletimin güneşi ve sermayesi sultanım, eğer bu ayrılığın ateşine yanmış ciğeri kebab, göğsü harap, gözü yaş dolu, gecesi gündüzünden ayırt edemeyen, özlem denizine düşmüş çaresiz, aşkınız ile divane, Ferhat ile Mecnun'dan beter tutkun kölenizi sorarsanız ne ki sultanımdan ayıryım. Bülbül gibi ah ve feryadım dinmeyip ayrılığından (öyle) bir halim var ki Hak, kafir olan kullarına dahi vermesin."

Yukarıdaki mektubu, kimine göre Ukraynalı, kimine göre de Rus asıllı olan ve Osmanlı'nın büyük sultanı Kanuni Sultan Süleyman'ın karısı Hürrem Sultan Kanuniye yazmıştır. Tabii ki dünyanın yarısına hükmeden ve Batılıların 'Muhteşem Süleyman' diye adlandırdıkları Kanuni de karısı Hürrem'i çok seviyor ve ona ateşli mektuplar yazıyordu. Hatta o çok sevdiği karısının hilelerine aldanarak en sevdiği ve en yiğit oğlu Mustafa'yı cellatlara teslim ediyor, Hürrem'in sarhoş oğlu Sarı Selim'i Osmanlı tahtının varisi olarak ilan ediyordu.

Aşk öyle bir duygudur ki 'nedenlerle, niçinlerle' asla anlatılamaz? Hatta aşk bazen ilimin de tarihin de akışını bile değiştirebilir.

Ünlü fizikçi Albert Einstein aşkı Milava'ye yazdığı mektupta kafasındaki araştırmadan da geri durmuyordu:

'Az önce, Leonard'ın ultraviyole ışıktan katot ışınlarının elde edilmesine dair muhteşem bir makalesini okudum. Bu güzel yazının etkisiyle öyle bir mutlulukla doldum ki, senin de bundan mutlaka payını alman lazım. Moralini bozma sevgilim ve kuruntulara kapılma. Seni bırakmayacağım ve her şeyi mutlu sona vardiyeceğim. Sadece birazcık sabır. '

Evet, birazcık sabır! Aşk sabıra da, zindanlara da tahammül edilecek kadar kutsaldır. Fransızların dahi yazarı ve şairi Victor Hugo sevgilisi Juliette Drouet'i öyle seviyordu ki onun yıllarca evden dışarıya çıkmasına izin vermiyordu. İşin ilginç yanı Juliette, onu içeri hapseden bir adama tahammül etmenin yanı sıra ona tam 17 bin aşk mektubu yazıyordu!

Bir mektubunda Hugo'ya şöyle yazmıştı:

"Seni sonsuza kadar bekliyorum. Kafeste bir sincap gibi...."

Kadınlardan kadına koşan Hugo'nun da Juliette karşı olan aşkı bitmek bilmiyordu. Ona yazdığı bir mektupta şöyle diyordu:

"Bu, zulmet ve şiddet dolu günler boyunca harikuladeydiniz, Juliette'im. Sevgi istedim, verdiniz, teşekkürler! Gizlendiğim yerlerde, sürekli heyecan içinde beklemekle geçen gecelerin sonunda, kapımda, parmaklarınızda titreyen anahtarların sesini işittiğimde o kötülükler ve karanlıklar yok oluyordu; içeriye ışık giriyordu."

Ya Fransızların ünlü imparatoru Napoleon! Bakın o sevdiği Josephin'e 1795 yılın bir sonbaharında neler yazmıştı:

"Sen yanımda olmadığında sanki ben tam olarak kendim değilmişim gibi geliyor bana. Oturursam yürümek istiyorum, yürüyorsam eve dönmeye can atıyorum, eğleniyorsam, çalışmak istiyorum, çalışmıyorsam huzursuz oluyorum ve yatmaya gittiğimden yaşadığım günden hoşnut olmuyorum."

Gandhi'ye göre sevgi öyle güçlü bir duyguydu ki, onun tesiri en güçlü kralların gücüne galip gelebiliyordu.

Filozof Nietzsche kapıldığı sevgisizlikten olsa gerek sevgiyi, 'hiçliğin yarattığı bir dehşet olarak görüyordu.'

Ünlü şair Baudelaire, sevdiğinin uyumasında bile bir zahmet görürdü. 'Güzel gözlerin yorulmuş zavallı sevgilim!' diye sayıklardı.

Proust ise Albertine'nin uyumasına her baktığında kendinden geçiyordu.

Hürrem Sultan'ın 450 yıl önce yazdığı mektupları okuduğumda, bir sinema filmi gibi gözlerimin önünden geçen imparatorların, şairlerin , yazarların, filozofların aşk acılarıyla dolu yüzlerine merakla bakmaktan kendimi alamadım.